

[Marianne Jelved]

Jeg skal ikke afæske ham flere svar, blot konstatere, at i Det Radikale Venstre tror vi ikke på, at EF i de kommende år kan nøjes med at have en prismekanisme i sin landbrugspolitik som den, vi kender i dag. Jeg tror, at EF vil blive nødt til at tage helt andre styringsmidler i brug, også nogle, som har med miljø at gøre.

Det er lidt ærgerligt – for at sige det meget stilfærdigt – at den danske regering ikke vil prøve at være i offensiven i den diskussion, som forestår i EF på dette område. Jeg håber, at det ad hoc-udvalg, som nu skal i arbejde, også vil tage den diskussion op, så vi har gjort os nogle overvejelser om det, inden andre uden for Danmark kommer med deres bud på det.

Hermed sluttede forhandlingen om redegørelsen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 68:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedret anvendelse af husdyrgødning og formindsket forbrug af handelsgødning og af bekæmpelsesmidler.

Af Gade (SF) m.fl.
(Fremsat 11/4 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Landbrugsministeren (Tørnæs):

På baggrund af den debat, vi lige har haft, vil jeg forsøge at begrænse mig mest muligt i kommentarerne til beslutningsforslaget, for det meste er jo sagt om det.

Jeg tror ikke, det er nogen hemmelighed, at spørgsmålet om afgifter som styringsmidler er overvejet i regeringen, og at det er besluttet, at de ikke skal medtages. Der er også nævnt væsentlige grunde til det, og jeg vil godt gentage vel nok den væsentligste.

Vandmiljøplanens mål kan nås med andre midler, der mere direkte end en afgift er rettet mod de problemer, der skal løses. Det er klart et vigtigt argument for ikke at gøre det. Det gælder ikke mindst en regulering af anvendelsen af husdyrgødning, hvor udvaskningsrisikoen er

størst. Endvidere vil en afgift som her foreslået ramme landbrugets økonomi i en periode, hvor den af andre grunde er betydelig anstrengt.

Hertil kommer, at det konkrete forslag rejser en række tekniske spørgsmål, der forekommer administrativt komplicerede. Jeg kan her henvisse til de overvejelser vedrørende vanskelighederne ved forslaget om tilbageførsel af afgiftsprovenuet, vi har redegjort for i den tekniske redegørelse, vi har udarbejdet.

Man foreslår, at organisationerne skal stå for en væsentlig del af den administrative byrde, men det ændrer ikke ved, at der skal bruges ganske mange ressourcer ved en sådan administration.

Med hensyn til pesticidafgiften vil den, alt efter hvordan den udformes, kunne have en vis forbrugsbegrænsende virkning.

Vi er enige om målet, at søge pesticidforbruget reduceret, men vi finder i lighed med pesticidhandlingsplanen, at vi først og fremmest skal betjene os af rådgivning, vejledning, herunder også en bedre viden om pesticidanvendelsen. Jeg er overbevist om, at vi kan nå betydeligt længere end hidtil med disse midler. Vi mener, at den foreslåede afgift vil have ganske utilsigtede virkninger.

Endelig vil jeg nævne, at det forslag, som er til behandling her, ikke tager stilling til situationen efter etableringen af det indre marked i Fællesskabet, hvor der er lagt op til fri vareudveksling mellem landene.

Med disse ord må jeg afvise SF's beslutningsforslag.

Løvig Simonsen (S):

Jeg synes, det er særdeles udmærket, at SF i forlængelse af debatten her i dag har fremsat et konkret forslag. Nu forventer vi ikke, at man allerede i dag skal tage endelig stilling til det, men jeg vil gerne sige, at det indeholder elementer, som også vi har lagt vægt på, ja, næsten siden 1984, da vi startede med NPO-handlingsplanen.

Det er selvfølgelig spørgsmålet om kvoter og afgifter, men jeg vil godt sige: På en afbalanceret måde. Jeg synes i hvert tilfælde, at det forslag, SF her er kommet med, afbalancerer tingene. Man ved, hvad det koster. Man ved, hvad man får ud af det.

Man kan så sige, som landbrugsministeren gør: Jamen der er altså nogen administration